

Η Γιαγιά με γλυκό

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

image not found or type unknown

- Γιαγιά, αυτό είναι το αγαπημένο μου γλυκό, είπε

η Ελίζα γλείφοντας με απόλαυση το κουτάλι.

- Ναι; Ωραία, τώρα που το βρήκαμε θα το θυμάμαι, ότι αυτό αρέσει στην Ελίζα, είπε η γιαγιά σοβαρά-σοβαρά.

- Κι εμένα! φώναξε η Ρόδη. Κι εμένα είναι το αγαπημένο μου.

Στην πραγματικότητα, δεν της πολυάρεσε αυτή η πάστα, ούτε και κανένα γλυκό. Όμως, αφού άρεσε τόσο πολύ στην Ελίζα, ε, αυτή, μεγάλη αδερφή ήταν, κάτι παραπάνω θα ήξερε. Και επιπλέον, ό,τι άρεσε στην Ελίζα ήταν ιερό για τη Ρόδη. Προσπάθησε να γλείψει κι αυτή το κουτάλι, ως ένδειξη απόλαυσης.

- Χρήστο, θέλεις κι εσύ;

- Θέλω.

Η γιαγιά πήρε με προσοχή μια ακόμη πάστα μέσα από το κουτί, τη σέρβιρε στο πράσινο, γυάλινο πιατάκι και το έδωσε στον παππού. Έπεσε ησυχία στο τραπέζι για λίγο, καθώς όλοι έτρωγαν τα ποντικάκια. Ξέρετε, αυτές τις πάστες από σοκολάτα, που μοιάζουν με μικρό ποντικάκι, με αμύγδαλα γι' αυτή και ένα κομματάκι σοκολάτας για ουρά. Η Ελίζα και η Ρόδη γιόρταζαν μαζί με τον παππού και τη γιαγιά ένα πολύ σημαντικό γεγονός. Της Ελίζας της έπεσε το πρώτο δόντι.

Κουνιόταν από μέρες και η Ελίζα καμάρωνε, που είχε τόσο μεγαλώσει. Η Ρόδη την κοίταζε με θαυμασμό και οι γονείς με περηφάνια. Όταν ήρθε η ώρα και η μαμά το τράβηξε, δεν πόνεσε καθόλου, όμως όλοι είπαν μπράβο, πως ήταν πολύ γενναία και πολύ πολύ μεγάλη. Έπειτα άρχισαν να το λένε σε όλους τους γνωστούς και συγγενείς και να παίρνουν συγχαρητήρια. Τότε ήταν που είπε η γιαγιά:

- Να έρθετε σπίτι να σας κεράσω. Και κάθε φορά που η κάθε μια σας θα αλλάζει ένα δόντι, θα σας παίρνω από μία πάστα.

Έτσι, έβαλαν το δοντάκι σε ένα μικρό διαφανές κουτάκι για να το φυλάξουν, και πήγαν στο σπίτι της γιαγιάς.

Σε λίγη ώρα όλοι είχαν τελειώσει το γλυκό τους και η Ρόδη σηκώθηκε από το τραπέζι. Καθώς πήγαινε προς το «μαγικό δωμάτιο» -ένα δωμάτιο που είχε η γιαγιά γεμάτο με παιχνίδια, για να παίζουν τα παιδιά όταν πήγαιναν εκεί, και που ήταν στα παιδικά μάτια τους μαγικό, γιατί έβρισκαν εκεί μέσα ένα σωρό θησαυρούς- σκεφτόταν ότι δεν μπορούσε να περιμένει μέχρι να έρθει η δική της η στιγμή. Γιατί, ο Θεός το έχει κάνει έτσι, να θέλουν τα παιδιά να μεγαλώσουν. Και είναι καλό πράγμα να μεγαλώνουμε και να μαθαίνουμε πράγματα και να γινόμαστε πιο σοφοί, παρ' όλο που μερικές φορές είναι δύσκολο.

Θα σας πω τώρα ένα μυστικό.

Τα πράγματα στη ζωή ποτέ δεν πηγαίνουν όπως τα περιμένουμε. Κανείς βέβαια δεν μπορεί να μας πει να μην περιμένουμε, να μην ονειρευόμαστε, γιατί αυτό μας βγαίνει φυσιολογικά από μέσα μας. Αλλά, να, τα φέρνει η ζωή έτσι τα πράγματα πολλές φορές, που, ιδιαίτερα εάν είσαι πιο μικρός και ενθουσιασμένος, μπορεί να απογοητευτείς.

Όταν ήρθε η στιγμή και έπεσε το πρώτο δόντι της Ρόδης, όλοι είχαν ξεχάσει την υπόσχεση για την πάστα. Για την ακρίβεια, και να το θυμόντουσαν, δεν θα γινόταν τίποτα, γιατί ήταν καλοκαίρι και όλη η οικογένεια είχε φύγει για διακοπές κοντά στον Όλυμπο. Και τώρα έρχεται το μυστικό που θέλω να σας πω.

Η Αγία Γραφή μας λέει να μην στηριζόμαστε στους ανθρώπους, γιατί μπορεί να απογοητευτούμε. Αν όμως στηριζόμαστε στον Θεό, ποτέ δεν θα απογοητευτούμε. Ο Θεός είναι Παντοδύναμος, όλα τα μπορεί. Οι γονείς μας, οι φίλοι μας, όσο κι αν μας αγαπάνε και μας φροντίζουνε, έρχεται κάποτε η ώρα που θέλουμε κάτι και δεν μπορούν να μας το δώσουν. Γιατί είναι άνθρωποι και μόνο ο Θεός είναι Θεός. Γι' αυτό, όποιος είναι έξυπνος, εμπιστεύεται πάνω απ' όλα τον Θεό, που είναι πιο Δυνατός από κάθε άνθρωπο.

Στην περίπτωση της Ρόδης θα σας πω εγώ τι έγινε και θα μου πείτε εσείς εάν ο Θεός τη φρόντισε ή την άφησε παραπονεμένη.

Ήταν λοιπόν στο μικρό δωματιάκι των διακοπών η Ρόδη με την Ελίζα και τους γονείς τους και έτρωγαν ψάρι τηγανητό, όταν η Ρόδη ένιωσε να της κουνιέται ένα δόντι. Στην αρχή φοβήθηκε λίγο, αλλά μετά χάρηκε. Τώρα, σκέφτηκε, θα το γιορτάσουμε όπως τότε της Ελίζας. Αλλά κάτι ξέχασε. Όταν είναι έξω από το παράθυρο η θάλασσα και λαμπυρίζει στον ήλιο, κανείς δεν μπορεί να σκεφτεί τίποτα άλλο για πολύ. Έτσι η μαμά είπε:

- Σου κουνιέται ένα δόντι; Μπράβο! Θα το βάλουμε σε ένα κουτάκι να το φυλάξουμε, όπως της Ελίζας. Άντε, τώρα να κοιμηθείτε, το απόγευμα θα πάμε για μπάνιο.

Και αυτό ήταν όλο.

Η Ρόδη ξάπλωσε και κοιμήθηκε.

Το απόγευμα, όταν ξύπνησε, ο μπαμπάς είχε ήδη σηκωθεί και καθόταν στο μπαλκόνι, που είχε θέα το βουνό. Η Ρόδη έκατσε δίπλα του και κοίταξε το τρένο που περνούσε στο βάθος.

- Σε πονάει το δόντι σου καθόλου; Ρώτησε ο μπαμπάς.

- Ποιανού το δόντι πονάει; Ακούστηκε μια παιχνιδιάρικη φωνή, πριν προλάβει η Ρόδη να απαντήσει.

Η Ρόδη και ο μπαμπάς γύρισαν το κεφάλι τους στο διπλανό μπαλκόνι. Δίπλα τους έμενε μια οικογένεια, με την οποία ήταν πολύ φίλοι. Είχαν τρία κορίτσια, που έπαιζαν πολύ με την Ελίζα και τη Ρόδη, παρ' όλο που ήταν λίγο πιο μεγάλες και ο μπαμπάς τους, ο κυρ Γιώργος, τους έλεγε τα βράδια τα πιο υπέροχα παραμύθια του κόσμου. Ήταν επίσης και οδοντίατρος. Σε δυο λεπτά, ο κυρ Γιώργος είχε έρθει στο μπαλκόνι τους και εξέταζε απαλά το δόντι της Ρόδης. Στο μεταξύ είχαν έρθει και η μαμά με την Ελίζα.

- Θα το βγάλουμε τώρα, είπε χαμογελώντας ο κύριος Γιώργος.

Η Ρόδη, περίεργο πράγμα, δεν φοβήθηκε καθόλου, παρ' όλο που ο οδοντίατρος ήταν από τα λίγα πράγματα που πραγματικά φοβόταν.

Η μαμά πήγε να φέρει ένα μπαμπάκι με λίγο οξυζενέ και ο μπαμπάς πήγε να φέρει το βίντεο. Βέβαια, πρέπει να σας πω ότι αυτή η ιστορία είναι σχετικά παλιά και τότε δεν υπήρχαν οι ψηφιακές κάμερες, ούτε καν οι κανονικές. Είχαν όμως ένα βίντεο από αυτά τα παλιά, με καρούλι, που μετά το πρόβαλλαν στον τοίχο. Αυτό έφερε ο μπαμπάς και στάθηκε απέναντι να απαθανατίσει τη σκηνή. Η Ρόδη άνοιξε το στόμα της, και ο κυρ Γιώργος, με μια γρήγορη κίνηση έβγαλε το δόντι, χωρίς ούτε να την πονέσει, ούτε να βγάλει μια σταγόνα αίμα. Στο βίντεο φαίνεται η Ρόδη να έχει μείνει με το στόμα ανοιχτό στην κυριολεξία, γιατί ούτε που το κατάλαβε ότι τελείωσε η «επέμβαση», και μετά να γελάει. Και όλοι να γελάνε και να την αγκαλιάζουν.

Αυτό το βίντεο το έχουν δει χιλιάδες φορές, για την ακρίβεια η τελευταία φορά ήταν τα περασμένα Χριστούγεννα. Και κάθε φορά γελάνε μέχρι δακρύων με το απορημένο ύφος της Ρόδης.

Και η Ρόδη θυμάται πόσο ωραία ήταν να μεγαλώνεις. Και ακόμα πιο ωραία να μεγαλώνεις με τον Χριστό.

Πηγή: agiameteora.net